(SON IKI AYDA 4 LINÇ)

Return Of The Living Death (4)

Yaşayan ölülerin dönüşü.

Bu ülkede bütün insanlar köle, bütün insanlar aç, bütün insanlar ölmeye, öldürmeye hazır!

PIŞMIŞ KELLE

SAYI: 261

12.000 TL.

KEMİK KAFALI MAGAZİN

BENİ DİNLEYİN. YİNE YEMEK YOK SİZE! SIFIR ZAM! İLAHLAR KURBAN İSTİYOR. GİDİN ARANIZDAN BİR KURBAN SEÇİİİN!..

LİNÇ LİNÇ LİNÇ LİNÇ LİNÇ LİNÇ LİNÇ LİNÇ LİNÇ LİNÇ LİNÇ LİNÇ LİNÇ LİNÇ LİNÇ

AMAN YARABBİM!.. HERŞEYİ APAÇIK GÖRDÜM... YOKSUL HALKIN NİYE BU HALE GELDİĞİNİ DAHA İYİ ANLADIM...

Fitne Fücur

ZALAK MAHMUT

YÜZDE SIFIR ZAM GAYET MAKULDÜR..

Nedir efendim. İşçiye yüzde sıfır zam olacakmış. Olurmuymuş. Neden olmasın? Az mi? Bunlar üç kişi beş kişi değil ki. Hangi birisine yetiştirecen. Birine zam yapsan öbürküsü de isteyecek daha öbürküsü de. Dıdısının dığdısı dış kapının mandalı misali. Hem efenim bunlar ne iş yapıyorlar da para istiyorlar. Ya vida sıkıyorlar ya çivi çakıyorlar. Füze inşa etmiyorlar ya. Yüzde sıfır iyidir. Yüzde bir versen bu defa bolluğa alışacaklar safahata düşecekler bir daha randıman alabilirsen aşkolsun.

Hem canım bunlar umumiyetlen öyle kerli ferli insanlar değiller zayıf naif adamlar. Ne versen yeter onlara. İki zeytin ver, dilimlesin dilimlesin ben diyim on gün siz deyin iki ay aslanlargibi yesin o zeytinleri. Burada esas düşünülmesi gereken kesim işçiler değil. Daha zor durumda olan tabakalar var. Holdinkçisi var sanayicisi var. Varoğlu var. Yüzde binbeşyüz zam versen yarı aç ylatar adam. Sabaha kadar da midesinin gurultusundan gözüne uyku girmez. Sabah da şişmiş gözlerle yallah holdinke işbaşı yapmıya buna can mı dayanır allasen. Hem bunlar sayıca daha az. Doyurması daha kolay hökümetkin seçimi maküldür. Amma işçiler yok illa zam istiyorlarsa yüzde sıfır değil de onda sıfır verilsin.Maksat gözlerini doyurmak değil mi?

Düşen uçaklarımızın sayısını şaşırdık! Neler oluyor?

Ankara Belediye Başkanı Melih Gökçek, hastanelerden sonra emniyetin de sularını kesince polis misilleme olarak belediye otobüslerinin trafiğe çıkmasını engelledi.

Cinayet... Cinnet... Tecavüz... Cinayet... Cinnet...

Depremin serüvenleri (Part II)

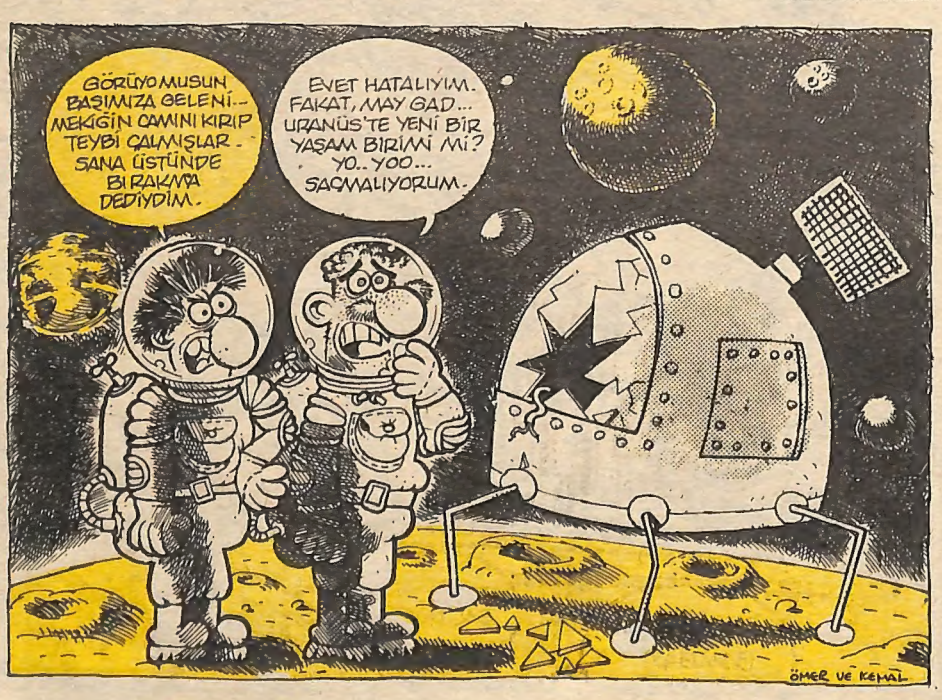

Son açıklamalardan Rusya'nın Çeçenistan'a karşı giriştiği saldırılar sonucu iki ay içinde 240 bin (ikiyüzkırkbin) Çeçen'in hayatını kaybettiğini öğrendik. Kendi hayatımızın ne kadar değerli olduğunu bir düşünün ya da çocuğumuzun, ananızın, arkadaşınızın hayatını. Ve bunu 240 binle çarpın. Ortadaki acının boyutlarını belki böylece anlayabilirsiniz. Bu felaket sadece Çeçenistan'da yaşanmlıyor ayrıca. Fakat biz hiçbirşey yapmadan haberleri dinliyoruz. Oysa olup biten bizim de hayatımızın bir parçası bana göre. Bu konuda elimizden gelecek birşeyler olduğuna inanıyorum. Dünya hepimizin dünyası. Günlük yaşamlarımızdaki seçimlerimiz, insanlarla ilişkilerimiz, hırslarımız kinlerimiz bir gün böyle birikip dünyanın bir yerinde anaları, babaları, çocukları yokediyor. Dikketli olalım. Çok dikkatli olalım. Hepimiz tüm dünyada bundan sonra yaşanacak felaketlerden de sorumluyuz. Ayağımızı denk alalım. Ne yaptığımızı bilelim...

Meral TUNÇTAN/İST?

yen devlet diğer yandan. Nefes alacak fırsat bulamayan halk, patlamanın eşiğine geldi. Cinayetler, linçler, cinnetler bitmek bilmiyor...

ABD'den Tarkan, havaalanında hayranlarının hücumuna uğradı...

Zeynep ve Efe'nin gizli hesapları açığa çıktı. Kimi köşe yazarları Baba Özal'ı temize çıkarma çabasında.

Ankara'nın armudu, İstanbul'un hava kirliliği....

Çiller bürokrasiyi azaltmak için İngiliz danışmanını görevlendirdi...

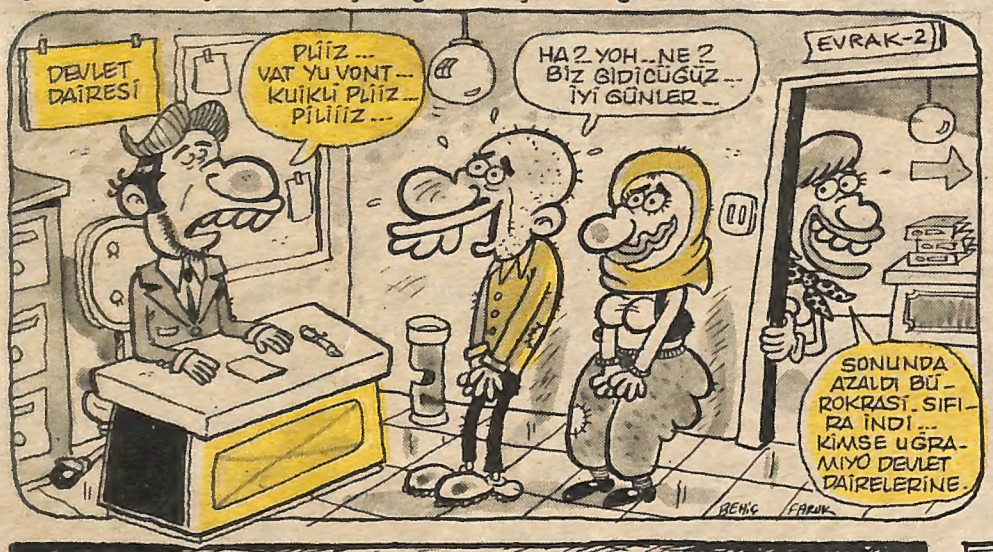

Cihangir günlüğü

Erdoğan DAĞLAR

Öf, daha kaçıncı kullanış bu be. Hemen de körelmiş... Şöyle biraz bastırarak... Hoop...

AHG!

PÜFF... SABAH SABAH...

TLAK

Üşengeçliğin sonucudur işte! İki dakika bakkala inip yani bi jilet alıcana kör jileti dayar mısın suratına... Doğru bakkala...

Vazgeçtim jilet almaktan. Şimdi bi daha su sıf bi mem ne... En iyisi yakın bi berbere gidip temizce traş olmak...

BUZCU

ANTİKA

ASRİ TUHUFAT

BERBER

A, şurda var bi tane. Hayret, hep geçerim burdan, hiç gözüme çarpmamıştı... Hah şu manavdan da çıkarken meyve alıyım biraz...

Bİ AYDA Bİ MİLYON KÜSUR TELEFON PARASI GELİRMİ BE. KİM ÖDİYCEKBUNU HALİ SUNU NAPIYOSAN YAP. HER GÜN ARAPSAN TABİ 900 900...

BANA BAK!...

Kİİİm! SEN ARIYOSUN ASIL BE! KAÇ KERE YAKALADIM. Bİ DE UTANMADAN...

İYİ GÜNLER!

EE... NOLUCAK... NAAPARSIN?

...BEN, E, SAKAL TRAŞI O. LUCAKTIM.

BUYURSUNLAR EFENİM. DERHAL ŞÖYLE ALIYM...

HOŞGELDİNİZ Bİ RADER SÖYLE BUYRUN...

CIRRR

NE İMİŞ? MEVZUATA AYKIRI MI İMİŞ?

Serdar GİLKAL

- Beni arıyormuşsunuz, işte geldim.
- Yanlışınız var, ben sadece geçmiş günlerimi arıyordum. Birkaç yere sordum o kadar.
- Ben de sanmıştım ki...
- Ne sanmıştınız dostum? Kendinize haketmediğiniz değerler maletmekten ne vakit vazgeçeceksiniz?
- Size yanlış tanımışım. Eskiden bölyle değildiniz.
- Evet, o zamanlar şurdan bir dere geçerdi. Kenağrındaa kuzular otlar, çobanlar flüt çalardı.
- Barok mu?
- Ne?
- Barok flüt mü diyorum. Çok severim.
- Öyleyse size flütümü vereyim de çalın.
- Terbiyesizsiniz.
- Hayır, siz yanlış anlamacısınız. Yazarımız elinden geldiğince edebe aykırı lakırdılardan uzak durmaya çalışır. Bunda kah başarılı olur kah olamaz amma en azından çaba sarfeder.
- Pöh, yazarınız da kimin nesi kuzum? Hayvan borsasında kaç para eder ki yazarınız?
- Henüz oraya kote edilmediği için birşey diyemem. Ama şimdiden birkaç lot alırsanız ilerde prim yaptığında karlı şekilde elden çıkarırsınız.
- Şoför mahallinde yer kapmamı öğütlüyorsunuz.

- Bravo, akıllısınız.
- Yazarımızın kaçta kaçı halka açık?
- İşte bu sütun ve bir de çizdiği köşesi var. Hepsi bu. Yaklaşık %15 civarında yani.
- Çapraza filan düşmeyelim.
- Yok yok düşmezsiniz. Size en iyi yerden keserim bileti. Önünüze uzun boylu seyirci de oturtmam. Daha ne yapayım?
- Değil mi ya? Bir de yanak verseydiniz oldu olacak.
- Oha.

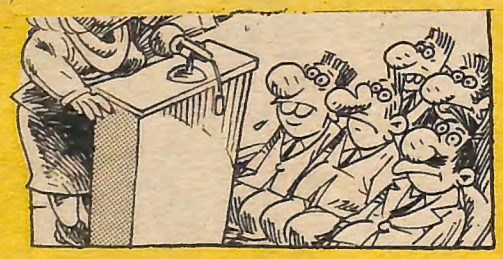

- Ne var, at mı geliyor?
- Yoo hayır, size dedim. Büürrrrss.
- Yabancı dilden anlamam.
- Yabancı diilim diyordunuz bu konulara.
- Bırakın kelimelerle oynamayı lütfen. Sizden sıkıldım. Konuşmak zorunda değilim.
- Ama yolculuk başka türlü çekilmiyor ki.
- Ama biz yolculukta değiliz ki.
- Tamam o halde, oruç tutmanıza mani bir hal yok.
- Ne diyorsunuz kuzum, her şey birbirine karıştı.
- Haklısınız. Açlık başınıza vurdu herhalde.
- Kim, kim vurdu başıma. Kanıyor, imdaaat kurtarın. Ölüyorum galiba.
- Olabilir, sanırım öyle. Son bir arzunuz neydi?
- Ölmlek istemiyorum.
- Makul bir son arzu ama yapılacak fazla bir şey de yok. Alnınızda bu yazılmış, oldu.
- Ah bu ben yaptım oldu zihniyeti.
- Ne oldu yine? Hiç bitmiyor derdiniz.
- Yaa, hep derdiniz bu kafayla gidersen duvara toslarsın deye.
- Yaa, bir de duvara toslayamam doğrusu, beynim yalama olacak neredeyse. Biraz da makul birşeyler isteseniz.

İNTİHATSIZ ADAM

KEMAL ARAN

DİŞE DİŞ

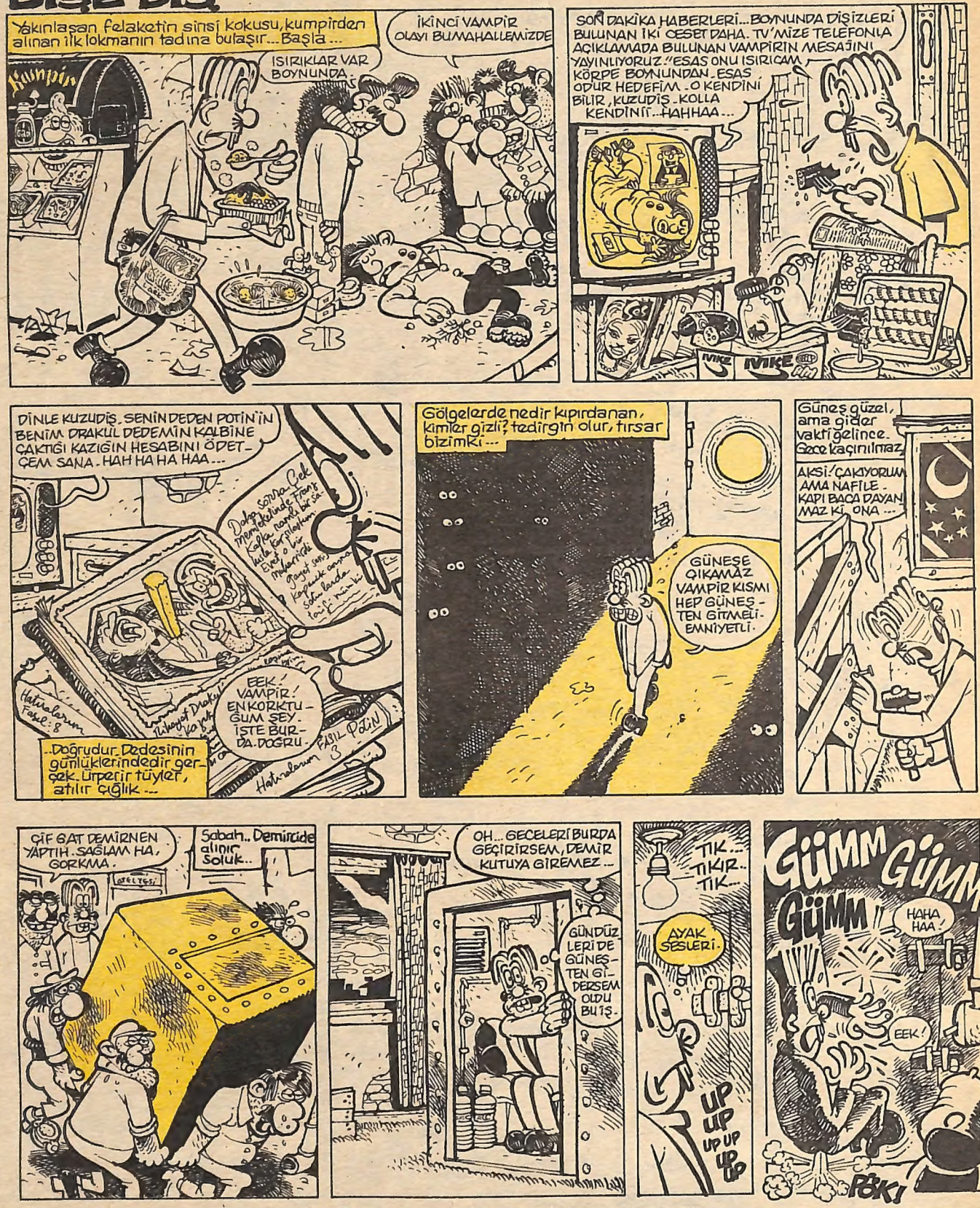

İHTİYATSIZ ADAM

BU MACERANIN SON'U.
Engin E. yazdı, Kemal A. çizdi.

OTİSABİ

Otisbiraderlerim

Merhaba Otisabi, ben 27 yaşında ilkokul öğretmeni ve Pişmiş Kelle tiryakisiyim. Balıklar üzerine yaptığım otis-incelemelerimi sunuyorum.

Hamsi: Uygurlar (eski bir Türk devleti) balığı çok seviyorlardı. Öyle ki yeni doğan çocuklarına bile çok sevdikleri "Si" balığının ezmesini yediriyorlardı. Besin değeri yüksek olmasına rağmen kekremsi tadından ötürü çocuklar bu balığı yemek istemiyorlardı. Anneler de sevdirmek için "Si"yi ham yap (bebek çede ham yapmak yalayıp yutmak) "ham si", "ham si" diyorlardı. Söylene söylen si balığı hamsi adını aldı. Biz de Türk olduğumuz için Hamsi diyoruz.

Palamut: Eskiden (her zamanki gibi) okyanusyada kocaman bıyıklı bir balık türü yaşardı. Bu balığın adı "Mut" balığıydı. Bıyıkları çok gürdü yani palaydı. Zamanla bu balık yani mut sadece pala bıyıklarıyla anıldı ve söylene söylene Pala-mut adını aldı. Zamanla evrimleşerek bıyıklarını kaybetti ama adı eski pala bıyıktan kaldı yadigar.

İstavrit: Giritli'ler tavrit balığını çok severlerdi. Ve onu ateşin isine tutarak pişirirlerdi. Kuruttukları balıklara istitavrit denirdi. Günümüzde ızgara ve tavası meşhur olsa da istavrit adı günümüze kadar gelmiştir. Kısaca istavrit diyoruz.

Korkmaz KAYA
Gülberen Köyü
Kahta / ADIYAMAN

Sevgili Otisabi

Yaptığın araştırmalar ve kelimelerin kaynakları (geldikleri yer) gerçekten çok ilginç ve okunmaya yüzde yüz değer. Fakat benim merak ettiğim konu isminin nasıl ve neden oluştuğu. Ben de otisbiraderin olarak (öyle düşünüyorum) ve affına sığınarak ismin üzerindeki hipotezlerimi sunuyorum.

1. Hipotez: Senin gerçek adın (ya da) sana önceden Ateistabi denmiş olabilir. Fakat günümüzde bu laf yuvarlanarak Otisabi olmuş olabilir.
2. Hipotez: Sana otlakçı İsmail abi yerine kısaca Ot-is-abi denmiş olabilir.
3. Hipotek (pardon) Hipotez: Vejeteryan olabilirsin bu nedenlee yine Ot-istiyor abi denip Otisabi şekline gelmiş olabilir.
4. Hipotez: Öğrenciliğinde öğretmeenlerinden fazla N-ot-istemiş olabilirsin ki bundan dolayı Otisabi denilmiş olabilir.

Saygılarımı sunar huzurlarından ayrılırımkendini Otisbiraderin kabul eden

Deniz DOKGÖZ
İncirli / ANKARA

Yılmaz Aslantürk

MUHLIS BEY

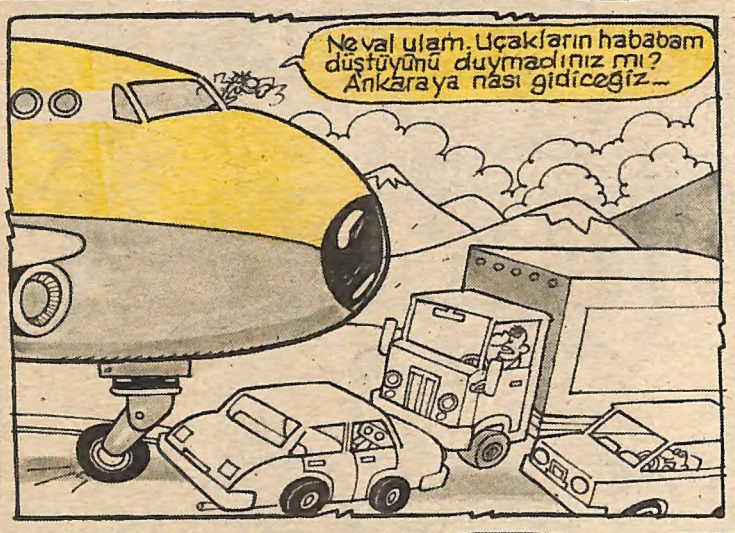

ÇİNAYETLER NEDEN OLUYOL?

YAZAN: **Muhlis beyğ** (cinağyet maşası)

Bir insanın bir insamı, veyağ bu yandaki insanın öbürkü insanı ya da veyağ ikisini de bir başkasısının öldürmesisine biz tıppen cinağyet diyoluz. Ya da o da ötekini öldürmüş olobiril. İnsanlar birbirisini niyçin öldülüyollar? 1) Para. 2) Kira. 3) Dolar, 4) Nakit, 5) Nağmuz meselesi. 6) Para. 7) Kıskançlık 8) Müçevherli yüzük. 9) İnsağni deyer. 10) Sinir. Bu ve bunun benzeri 33 sebep taha var. Asıl önemli sebepler de onlardır. zağten. Zevk için cinayet olur mu? Ben bir - iki öldüreyim dedim meselağ ama bir tat almadım. Tam öldürmedim tabiyi. Sembolük olorak beş on kurşun sıktım. Hepsiss bu. İyi sonunç alamadım helbet. Gelelim Teyaya... Metya cinağyetlerlen niye alağkadar oluyol deyolar. Cinağyetlen metya deyil de telefon başmüdürlüyü veyağ sipor akatemisi ilgilense mantıksıs olmas mıydı? Bir soruyu sormadan ömce bir düşünün bi defağ. Ha bi de deyolar ki metya ortak oluyolmuş. Fenağ mı cinağyette metyaya ortak oluyol. Ölenin öldürenin ağyilesi bir anda milyorder hağline geliyol. Ne mutlu ki onlara. Çinayetleri önlemek için tetb.ir alınsın şeklinde konuşuyol. Piçak bileyicileri yasaklanırssa adamlar nasır ekmek yiyeçek. Tapança yasaklanırssa biz vurmak istediyimiz kimseyi musluklan mı vurucağız. Tetikçiler ne çekecek? Mantıksıslara soruyolum burda!. İsttemeyen öldürmesin. Veyağ ölmesin. Size ne... Metyanızın dövmesi yok mu? Bastırırsınız söndürürsünüz be! İnsanı çırdıltıp gözünü döndürtmeyin be! Elimden bir kazağ çıtmadan yazıyı bitiriyolum.

-HAFTANIN ŞARKISISI-

Kimin ayağısına basmışım tirenrayda.
Güya salataya dadamnışım..
Kimi atmışım sandaldan aşayıya.
Git bunları halam babam git bunları.
Bir kaç kadeh yerim ben biliyolum nerde yattığımı...
Güya yüksekkaldırımdan düşmüşüm. Git bunları.
Ya o "mala"yı sandala atıp... Neysse...
Onu da ağlatıcam somra...

ZONELAND HİKAYELERİ

Kelimeleri çıkarttığımda hayatımda geriye ne kalıyor? Eğer ideallerim kalıyorsa: Politikacıyım demektir. Eğer bedenim kalıyorsa: Sporcuyum demektir. Eğer ruhum kalıyorsa: Evrensel turistim demektir. Eğer yine yalnızca ben kalıyorsam: Ne yazık, beni tek bir parça halinde bir bu planete gömebilecekler demektir.

* * *

Tarih boyunca olanlara hiç üzülmedim. Genellike incindim.

* * *

Hacı Hüsrev'in avareleriyle, garsonlarla, uyuşturucu satıcısı oğlanlarla yatıyor, onları birer birer seviyor, terkediliyor ve kendimi eve atıp Type O Negative eşliğinde Mallarme okuyorum. Acı çekiyoruz. Acıyı nerelerden nerelere çekiyoruz; onu nerede koruma altına alıyoruz.. Bizi ayakta tutan şeyin ne olduğunu bilmiyorum. O şeyi araştırıyorum. Midem bulanıyor ve titremem sürüyor. Yemek yiyemiyorum. Bütün gün sokakta yürüyor, rocker'lara para ve sigara dağıtıyorum. Belki kendimi böyle bağışlatabilirim. Belki böyle iyi olurum. Basitliğe tahammül edemiyorum.

* * *

Yağmur yağıyor. Her yer kör melekler doldu. Yatağımda sabaha karşı sigara içiyordum. Vücudum bir zelzeleyle kasılmakta. Onları hissediyorum. Odaya dolmuş, sahte bir hayranlıkla beni seyrediyorlar. Şimşek çakıyor ve ardından çok hoş gökgürültüleri yayılıyor. Tufanı başlattığımı kimseye söylemeyeceğim. Ağır ağır kaşınıyorum. Başım, yana kayıyor; uykuya karşı koyamıyorum. Yanan sigara, parmaklarımdan sıyrılıp çıplak göğsüme düşüyor.

Beşiktaş'taki çatı katı. O birkaç güzel insan. Kötü günlerimin sığınakları. Terasta oturmuş, denize karşı biralarımızı yudumluyoruz. Sevgilimin krizi tuttu. Onu yatırdık. Delik deşik ettiği kollarından akan kanı sildiğim pamukları pantolonumun cebine sokuşturmuştum. Bu evde uzayı düşünmek, çok ürkütücü. Bu evde uzay var! Tango çalıyor

* * *

Ben bir erkeğe çiçek verirken yakalanırsam, tutuklanır mıyım?

* * *

Ne kadar zavallıyız?! Bunun ölçüsü var mı? Zavallılık bir sınıf mıdır? Kim kime göre zavallıdır? Terkedilmek, terkedildiğini düşünmek bir keyif olabilir mi? Bana hepiniz birer şişe güzel marmara postalar mısınız? Bırakın bir mizah dergisinde arada bir gülmeyi öğrenelim. Yüzümüz asıksa da, asla kaliteli olmak zorunda değiliz. Gülmeyi üstünüze vazife kabul etmeyin. İnsan bir atışta kaç dost kazanabilir? Hedef, belirli midir? Kulvar belirli midir? İnsani ilişkilerde kaçıncı ayakta yatmak, biraz ayıp kaçar? (Özlü söz iki: Annen bir melekti yavrum, ama sen bir ibnesin.)

KÜÇÜK İSKENDER

HASBİ TEMBELER

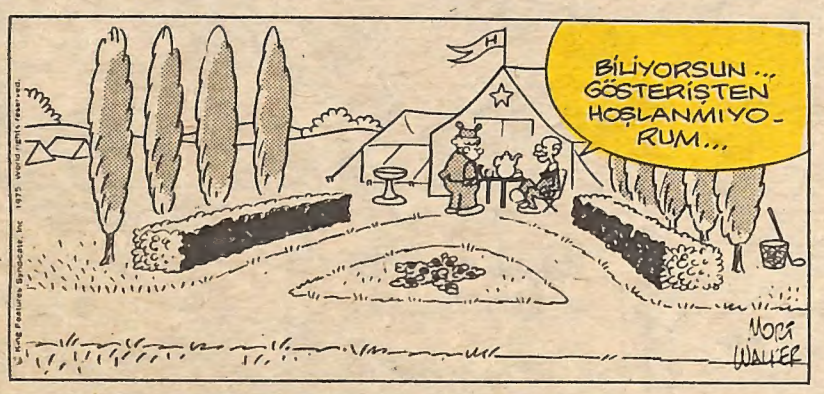

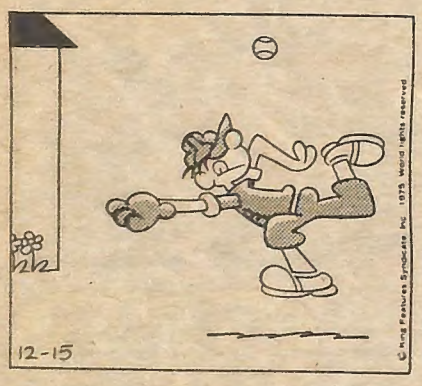

Kra-vişi Tok Tok

FARUKEN BAYRAKTAR

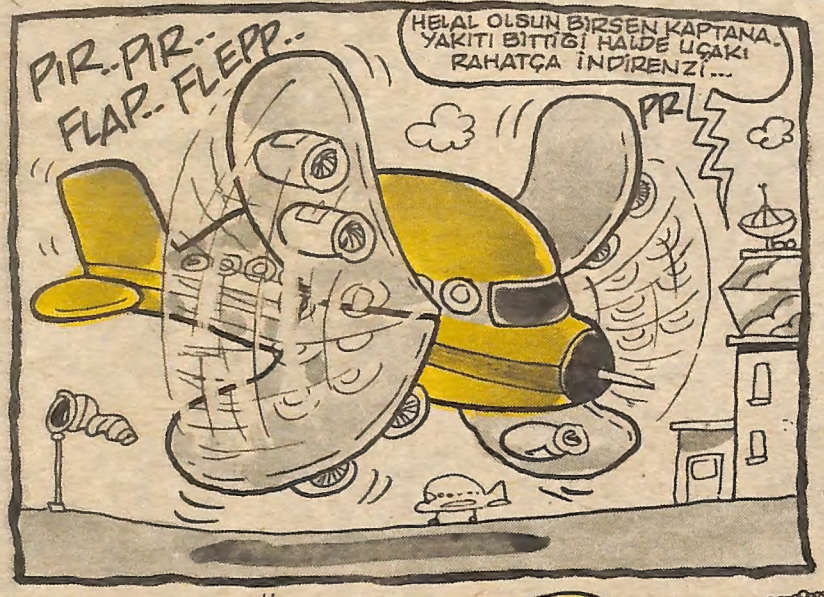

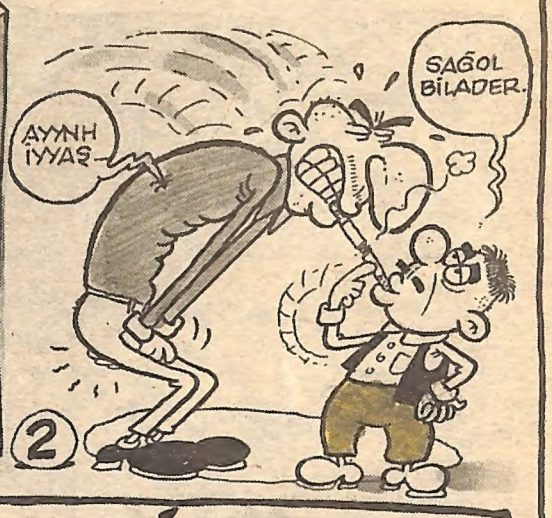

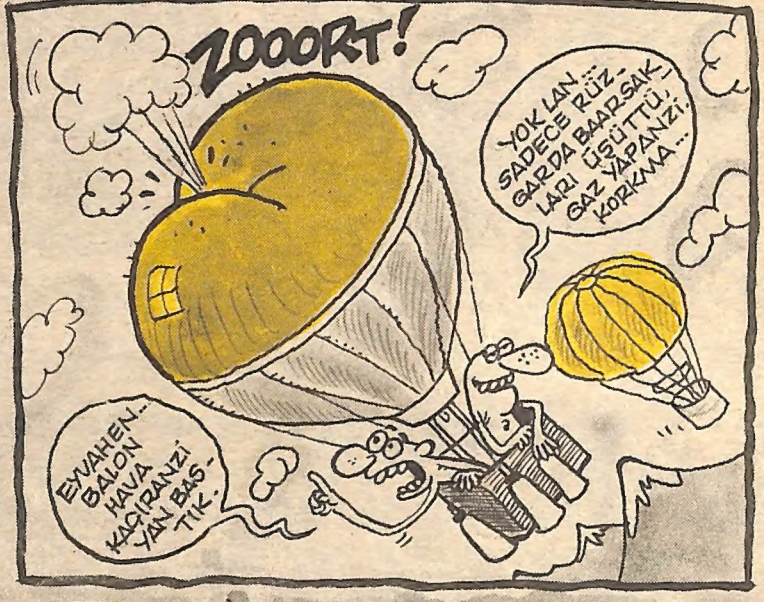

ZALAK MAHMUT

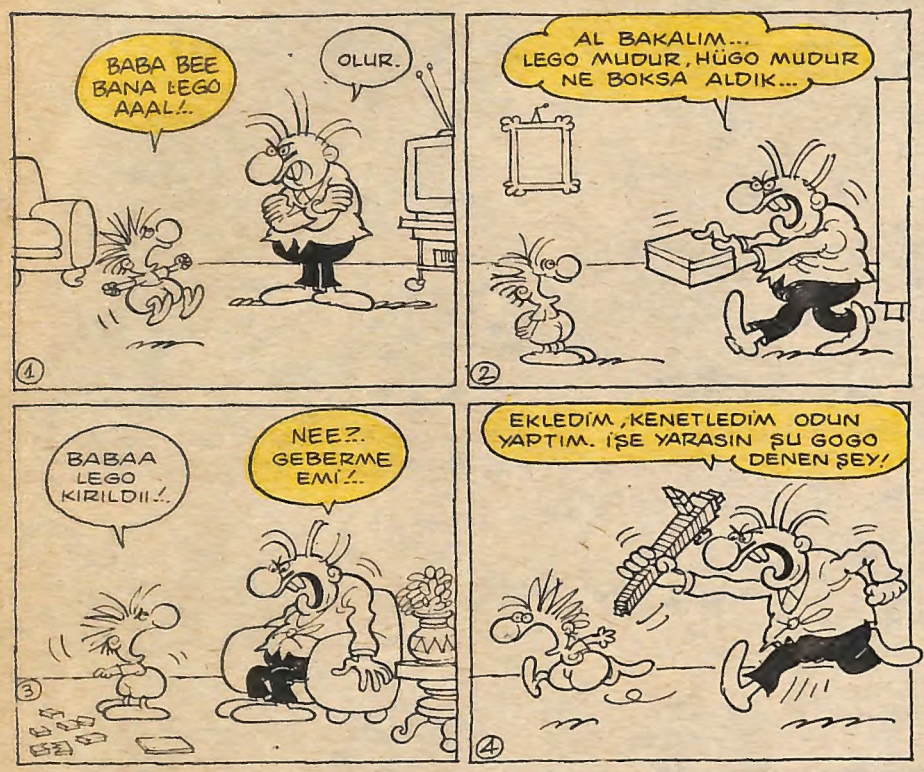

Çocukluğum !

Şimdiki sünepe çocuklara şöyle bir bakıyorum da, sabileri, gördükçe yüreğim cızz ediyor... Ne bir oyun sahası, ne bir gezi, ne soğan kabuğuyla haşlanmış yumurta, ne bağ, ne bahçe... Neymiş efendim?. Bayındırlaşacakmışız... Geç efendi geç... Binalar mantar misali bitiyor... Yollar, zehirli örümceklerle ağ örer gibi... Kâgir, kâgir, kâgir... Bir kameriye altına kurulup tarçın yudumlamak hûlyâlara karıştı.

Bizim çocukluğumuzun İstanbulu böyle mi idi... Hayıır... Bugünkü yığma beton Aksaray yemyeşiiil, upuzuuun bostanlardan geçilmezdi. Hevenk hevenk muzların mis gibi kokusu gayrettepeden duyulurdu. Balta girmemiş Kongo ormanları o devirdeki Maçka'nın yanında saksı fesleğini gibi kalırdı. Kumkapıya inen çaylığın, Kuştepeye inen kurdun haddi hesabı yoktu. Kasap önlerinde süklüm püklüm, raşitlik kediler değiil, vaşaklar sırtlanlar dolanırdı. Gülhaneden aslanlar kaçardı da ahalinin haberi olmazdı. Medeniyyet gelecek diye ödümüz patlardı. Şimdi birkaç büyüğümüzden başka kaç kişi kaldı bu zihniyette. Bir kaç bakan, bir kaç varlıklı şahsiyet.

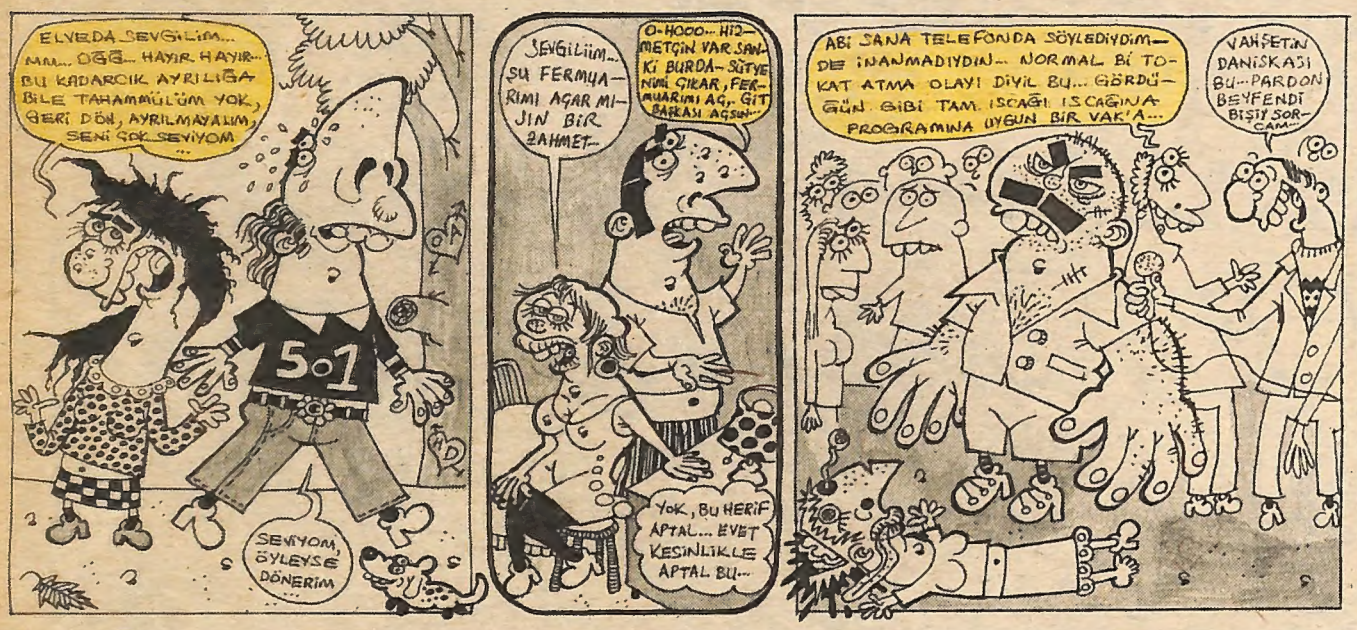

DÜŞÜNÜR O SİZİ HEP ÖYLE

Metin Demirhan

deniz KENARI

Gamze Deniz

Düşler... Düşen düşüncelerimizden sıyrılan düşler... Toplumun,basının belirlediği gündem dışındaki konulara atgözlüğü takarak yaklaştığı ve çelişkilerle kıvrandığı günlerde, oradan oraya çekilmeye çalışılan düşlerimiz.

Bir dandan reklamlar; "Hayallerimdeki araba, bak canım!" "Düşlerimdeki mutfak!" "Hep rüyalarıma giren ev..." (Banka kredisiyle alın, faiziyle geri öderken uykunuz kaçar, başka rüya göremez dursunuz.) Bir yandan haberler; "Biz hep böyle bir ülke düşledik" Düş ülkesi mi, düşen ülke mi?

Bu arada küçük bir balina öldü. İsmini Urla koymuşlardı ama kendi balina dilinde acaba neydi?

"İnsan bir golgenin rüyasıdır" der Pindaros. Pindaros balina dili bilmiyordur sanırım. Oysa düşler, küçük detaylar. Çocukluğunuzda öğrendiğiniz kuş dilini unutmamak: Megerhagabaga. Romain Gary'nin Uçurtmalarını tekrar tekrar okumak. Yeni Galata Köprüsü'nde yürürken eskisini özlemek Assos'a gitmek arzusu. Evden çıkarken kapıyı çarpmak. Ayakkabı bağlarınızın açık kalması ama onlara takılıp düşmemeniz. Burnunuza direnerek sabretmek ve iskeledeki üç paketi 10.000 TL'den kağıt mendil satan küçük esmer çocuktan mendil satın almak. Ya da yazınızın hatasız dizilmesi. (!!)

PAUL KLEE
Nearly Hity (1928)

Oysa sorularımız var. Neden iskele verilmeden vapurdan atlıyoruz? Emeğimizi üç kuruş karşılığında palavracı patronlara satarak özelleştiren bir düzendes çıktığımız kör koşularla nereye varacağız? Üniversite öğrencileri harçlarına yapılan %50 oranındaki zamları ödedikten sonra bu paraları hangi hanedan yiyecek? (Bu arada Boğaziçi Üniversitesi tarihindeki ilk boykotunu yaşıyor.b 40.000 liraya yükselen yemekhane fiyatlarını protesto eden öğrencilerin sloganı: "Yemezler!"

(Aynada suratımızı komik şekillere sokarsak güler mi yüzümüz?)

Yemek dedim de aklıma geldi, Nur, kusura bakma, verdiğin Japon şemsiyesi çiçeğini kedim yedi.b Merak etme, sana yenisini alacağım.

Neden herşey bu kadar açık ve net de, görmek bu kadar zor?

Ama yine düşler. Gündüz düşleri: İşte, derste, yemek yerken, yolda yürürken, banyoda vs. Gece düşleri. Tatlı bir uyku, sevgilinizin sıcaklığı, kedinizin mırıltısı. Şehrin kararan ve ışık seline dönüşen caddelerinde ıslık çalarak gezinen bir adamın yalnızlığı. Arizona Dream'de Johnny Deep'i izlerken her nedense aklınıza River Phoneix'in gelmesi. (Arizona Dream'de Johnny izlerken yaşıtı olan ve gencecik ölen River'i anımsayı hüzünlü birkaç dakika yaşadım. Arkasında Stand By Me gibi bir film bırakması buruk bir teselli.)

Bazen umulmadık şöyler düşlüyor, hissediyorum. İnsanın hayalgücü de günlü de aynı ölçüde şaşırtıcı. Ayşecik filmlerinden etkilenip annemin bir melek olup olmadığı konusunda kafa patlatıyorum. Evet bir tür melek herhalde ama beni pek anlamayan bir melek.

Sonra şiirlerin sonu gelmiyor.

"Hayat kundakta, kara, kara kara
her yer siyah, ritmler siyah, notalar da
an-kara, saat kara
yaz kara, kış kara
giysiler hava dolu ve bomboş içleri (insansız!)
Papaz kara, talih kara, sevda kara
ama, komşunun kızı Sevda oksijen sarışını.
televizyon rengarenk
politika rengarenkte
amaçlar kara
hep kara hep kara
korsan kara, karaköy kara
doğa kara, gök kara
çatal kara, çingene kara
bitti apartheid ama
Afrika hala aç
Afrikara, afrikara."

Ve soruların da sonu gelmiyor. Paraya vurulmayan her şeyin yitişine tanık olurken, Kaç kez başını çevirebilir insan görmezlikten gelebilmek için? Cevabı Esenyelde diyor Bob Dylan...

Madagaskar

Yaz-Çiz:
Ta Kendisi

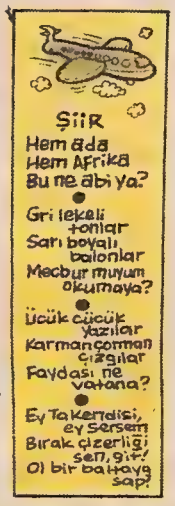

HAVA KİRLİLİĞİNİ ÖNLEME ÇALIŞMALARI

- Arkadaşlar, İstanbul'un hava kirliliğini önleme çalışmalarımız hızla sürüyor. Bugün burada katettiğimiz yolu ve gelecekte yapacaklarımızı tartışmak için toplandık. Ancak sıralarda boşluklar görüyorum. Gelmeyenler mi var.
- Sekiz kişi eksik. Üçü hastanede. Gelecekler... Diğer beş kişi gelmeyecek. Buraya veya başka bir yere, hiçbir zaman gelmeyecekler... Herkesi bir dakika saygı duruşuna davet ediyorum.
- Kaybedecek bir dakikamız bile yok. Önce alınan tedbirleri bir sıralayalım yeni baştan.
- Şehir helikopterlerle denetleniyor. Ancak pilot bulmakta güçlük çekiyoruz. Şehri yukardan gören başka şehirlere yerleşiyor. Biz de gözü bozuk pilotları tercih ediyoruz. Ayrıca verdikleri raporlar daha umut verici.
- Kalorifer yakma programı harfiyyen uygulanıyor. Yasaklanan saatlerde kalorifer yakan binalara ceza veriliyor. Bugüne kadar elli kapıcıya ördek taklidi yapma cezası, onbir yöneticiye ise tatlı yememe cezası verildi. Ayrıca kalitesiz kömür yakanlara da engel olunuyor.

Evet. Görevli arkadaşlar damlarda dola-

şıp kalitesiz kömür yakanların bacalarına çiş ediyorlar. Bilimsel görünmeyebilir fakat etkili. Bu arada hafif bsunaldım. Şuradan bir cam açamaz mıyız? İçerisi sigara dumanı oldu...

- Cam açmayı oyluyoruz... "Evet" diyenler... Reddedildi.
- Otoların egzos gazlarıyla ilgili önlemlerimiz de istediğimiz şekilde yürüyor. Sürpriz olarak bazı etkenler de bize yardımcı oluyor. Benzin zammı ve benzinlerin yarıyarıya su oluşu kirliliği dörtte bir oranına indiriyor. Daha ne olsun. Geriye kalan kirliliği de suni rüzgarlardla çözüyoruz.
- Bu suni rüzgar biraz kafamı kurcalıyor. İlgili firmaya milyarlar ödüyoruz ancak rüzgarın ne zaman, nereden eseceğini net olarak bildirmiyorlar. Hep rüzgardan sonra gelip fatura getiriyorlar.
- Bu iş gizlilik içinde yapılmalı ki etkili olsun. Bugün hava kirliliği çok enteresan bir noktada. Öyle gelişti ki düşünür hale geldi. Fıldır fıldır bizi kolluyor...
- Hayır ben geçen yıl düştüğümüz hataya düşmeyelim düşüncesiyle... Hani o firma... Kirli havayı silebilen özel ilaçlı mendiller üreten. Milyarlar kaptırmıştık.
- Onu hiç hatırlatma şimdi. Hatalarımız oldu ama, şu anda emin adımlarla yol alıyoruz... Pencereyi açma İsmail... Dur... Bu yeni arkadaşları toplantıya almayın. Sonumuz olacak.

Behiç PEK

Lanetliler

Serdar Gilkal

hakikat perdesi nihayet aralanıyor

İŞTE XVI. SERDAL BEYİN SUİKASTA MARUZ KALMADAN EVVELKİ SON KONUŞMASI

"...ey erbab-ı denaet. (kalabalıktan tahkir dolu lâf atmalar) buraya ne maksad ile toplaştınız? (uğultular) ne söylememi istiyorsunuz? (uğultuların nisbeten şedit bir hâl alması) artık sizlere hâkikî manâda doğruları göstermenin ehemmiyeti kalmamıştır. (ekabirin XVI. Serdal beye salim bir hitap tarzına meyletmesi bâbında telkinlerin beyhudeliği) gidiniz; sizleri muhatap kabûl etmiye niyetim yokdur. (meydanda kötü hadiselerin cereyan edeceğine dair şüphe bulutlarının peydah olması) sertçe: sizler yola birlikte çıkılacak tiynette değilsiniz... (lâkırdının burasında gençten bir kişinin öne atılması) aah, ne yazıkdır... (burada XVI. Serdal beyin gencin maksadını tahmin ettiğinde tarihçilerin hemfikir olmaklığı lâzım gelir)

XVI. SERDAL BEYİN KENDİ EL YAZISIYLA KALEME ALDIĞI "MENFUR SALDIRI VE MÜVERRİHLERE CEVABLAR" İSİMLİ 22 CİLTLİK ESERDEN...

Başımdan geçti bunlar

yazan-çizen
Yılmaz ASLANTÜRK

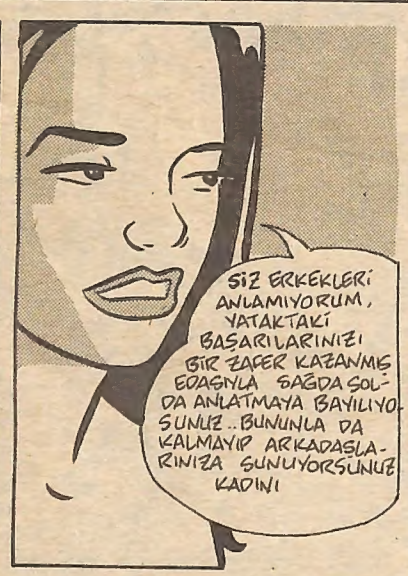

Erkeklere karşı duyduğu nefreti-ni o geceye sıkıştırmış ve olanlardan beni sorumlu tutup beni infaz etmişti. Bunun altında kalmadım.

Cingöz'ün günlüğü

Erdoğan DAĞLAR

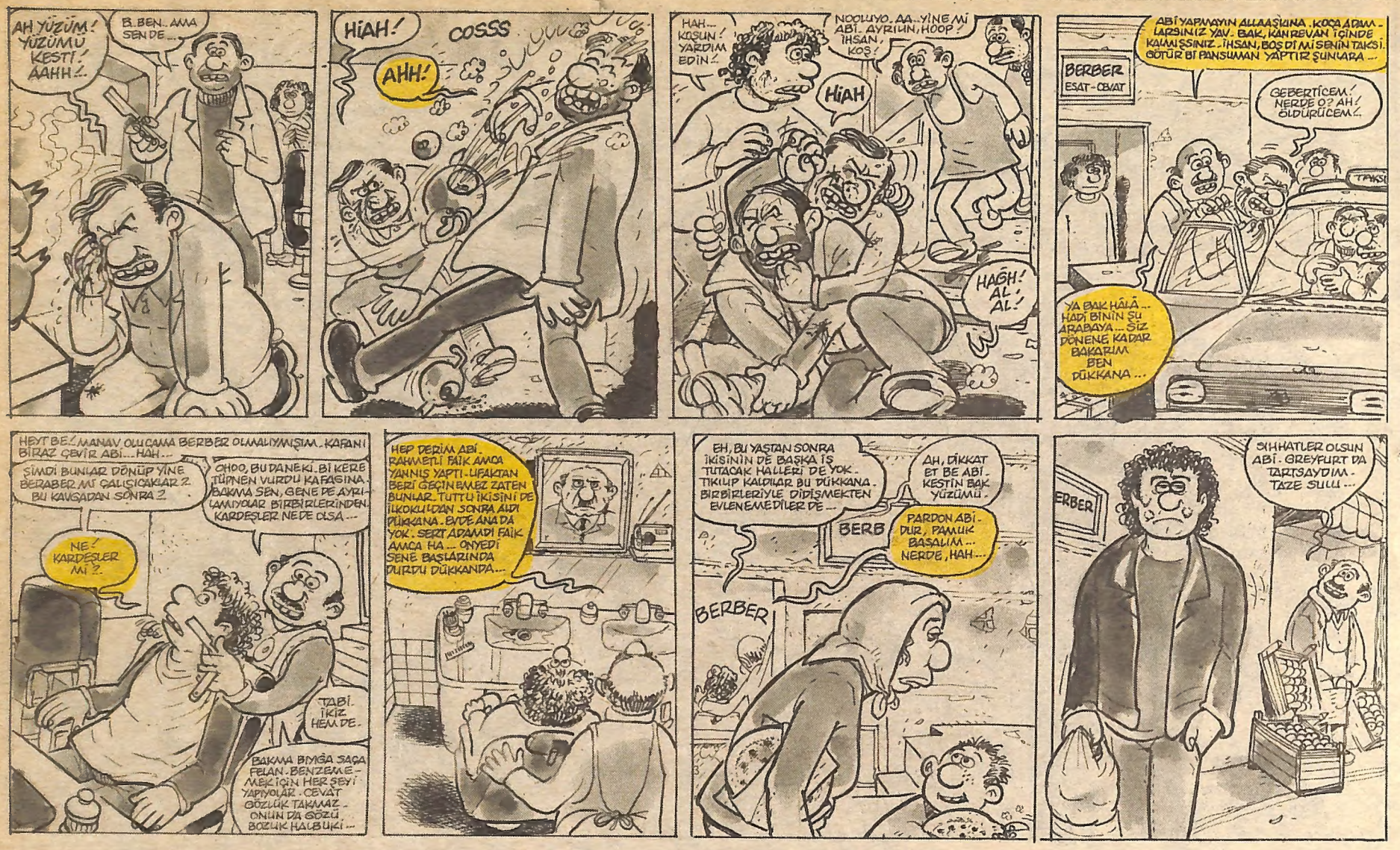

Küçüğüm küçücüğüm. Doğu'nun benim kadar küçük bir köyünden kalkıp şehre indiğimizde amcamın önceden kiraladığı eve adım atar atmaz lambaların yanmasıyla uğradığım ilk şok. Duvarların bembeyaz oluşuydu.
İkincisi evleri üst üste koyan güçün azameti üçüncüsü ise aynı gece üst kattaki ev sahiplerinin akşam yemeği davetinde açılan o yılların siyah - beyaz televizyonu içinde konuşan haber spikerinin orada nasıl bulunduğu hafızam ne olur yardım et. Kim o spiker, kimdi kim?

Sevgilinin sevgiden
Şarkıcının şarkıdan
Yalancının yalandan korktuğu görülmüşmü ki,
Ölümlünün ölümden korktuğu görülsün

Şehirle ilk tanışmamızın hemen ardından ortaokula kayıt olmak için çektirdiğim 12 adet vesikalık fotoğrafın çıkıp çıkmadığını hergün en az iki kez sorduğum ihtiyar fotoğrafçının her defasında haftaya çıkar deyip gösterdiği hoşgörüyü bugün hangimiz hangi konuda gösterebiliyoruz ki.

Levent KÜÇÜK

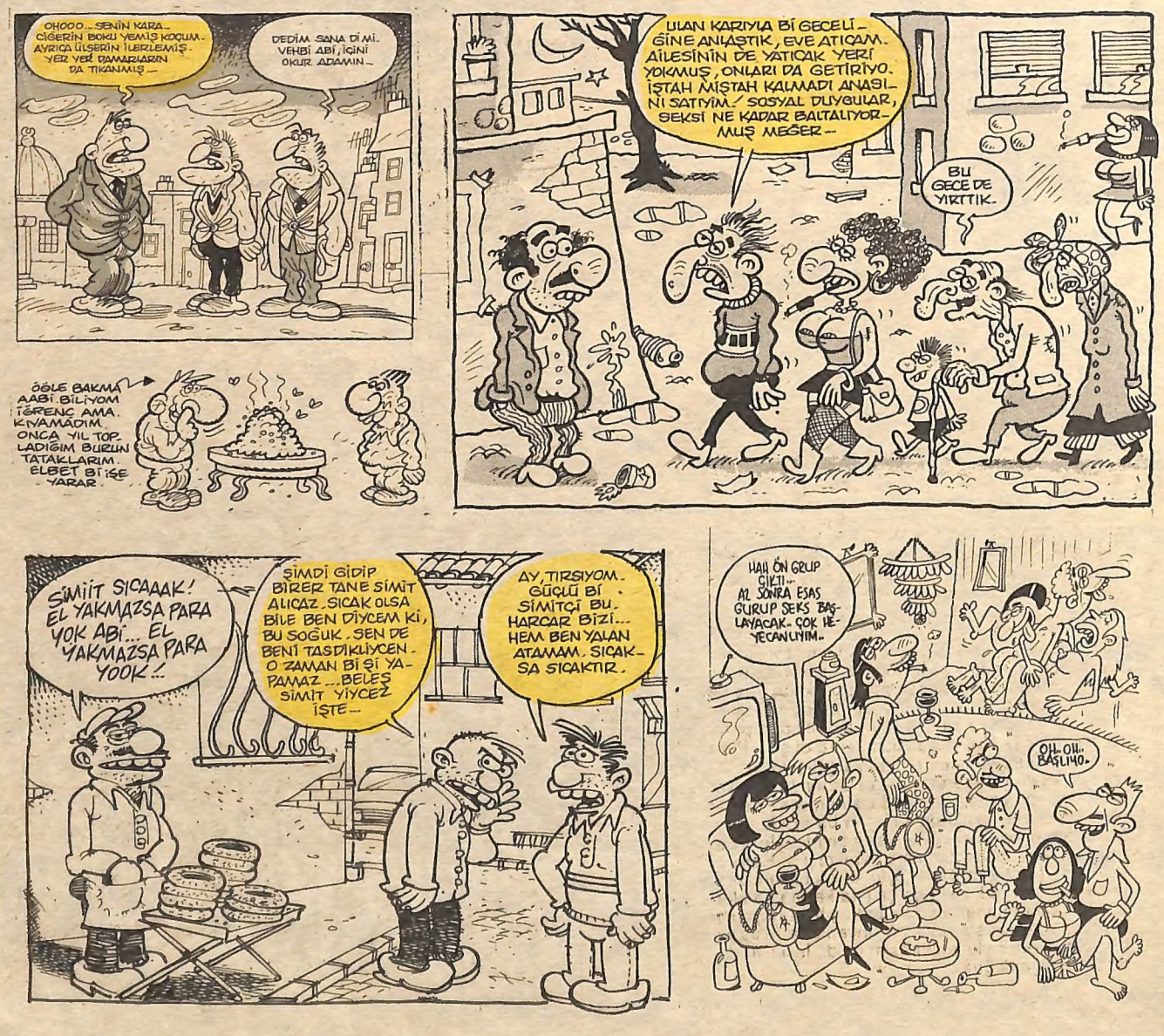

Panik

Faruk MURATHAN

Geçen hafta sonu, hiç olamıycağım kadar yalnız hissettim. Bi arayan bir soran yok mu?! diye tekrar tekrar sordum evdekilere ama, nafile... Yok abi yok! Bi Allah'ın kulu yok bizi hatırlayan. Ah! ah! eskiden böyle miydi!.. Telefonların biri susar biri çalardı. Pardon, telefon bi taneydi, amaan ne farkeder işte. Kısaca arayanım soranım çoktu... Şimdi mantığı bi kenara itipte duygularımla hareket ederek tepki vermeye kalksam; yapıcağım ilk şey telefonun ahizesini elime alıp, tek tek onları (dostları) arar ve şöyle haykırırdım; "Hepiniz götsünüz! İyi günler bir dost.,, der ve cevap hakkı tanımadan kapardım... Tamam lan, yürü gidiyoz! dedim kendime. Vee, hızla aynı zamlanda o hırsla, çıkmış bulundum evden. .. Plansız programsız n'apardım?! nere giderdim?!. Sorusunu aklıma getiripte daha fazla sıkılmadan, bi an önce Beşiktaş vapuruna atladım. Düşündüm; şimdi vapurdayım, tek başımayım, acelem yok randevuya yetişmekte yok. Yirmi dakka sonra karşıda olucam. O zamana kadar da bi plan yaparım heralde kafamda. Bari bu kısa yolculuğa minik bir heyecan katsın diye karşıma da şöyle; alımlı ve bol cilveli, şen şakrak bi hanım kızımız otursun diye de iç geçirmedim dersem yalan olurdu doğrusu. Yalanı sevmem, çok bekledim!.. Ama boşunaydı bu beklentim. Diş i bi sinek bile uçmadı. Sanki olsa n'olucaktı?! Hıyar gibi romantik raslantıların ve doğallığın uç noktalarında seyrederek boşu boşuna adrenalin seviyemi yükseltip, sonra da küüt! diye aşağılara düşüş... Öte yandan kısa da olsa vapurda seyirtmek; martılarla beraber yarışmak. Hoş onlar isteseler hız olarak bizi ikiye katlarlar. Ama simit bile atmadığımız halde karşılıksız bi sevgi gösterisi gibi bize eşlik etmeleri onlar için alışkanlık mı? bi eğlence mi? bilemem. Soramam da, ayrı dili konuştuğumuz için. Ama bi deniyim; Kiiaaa kie! Kaa Kaa gaak! gaak!.. Olmuyo ya tanrı vergisi bi frekans, martıların bol figürlü bi dansı raksetmeleri gibi artistik gösterilerle uçuşlarını (sigaramı ve salebimi içerken) seyretmek, aslında o gün için baya bi lükstü benim için... Bu beleş zevkin karşılığında, parama kıyıpta üşenmeden simit alıp b eslemedim ya o sevimli martıcıkları; yazıklar olsun!.

Neyse vapur iskeleye yanaştığında koşuşturarak bi yerlere yetişmek kaygısını taşıyan insanlara özenerek karıştım aralarına ve aynı tempoyla fırladım vapurdan. Hazır ivme kazanmışken Taksim otobüsüne de yetişeyim bari. ..

İstiklal Caddesi'nin o hoş kalabalığında bi aşağı bi yukarı dolandım durdum. Belki tanıdık bi yüzle karşılaşırım umuduyla. Yarım saatten fazla gezindim, tozundum. Kimseleri bulamadım. Tam sıkıntıdan patlamak üzereyken parlak bi fikir geldi aklıma!. Tek başıma zevkle vakit geçirebilecek. Tabi ya, sinemaya gitmek! Eski öğrenci pasomla girebilirsem yüz bin lira!. Filmi de seçtim; "Vampirle görüşme". Görüşelim bakalım! Üsteliktekim de bu görüşme için. Girdim sinemaya oturdum yerime. Önüm arkam, sağım solum, hep manitalarla gelmiş çiftlerle doluydu. Işıklarda söndü, millet elele ne güzel . İşte o pozisyonda kendimi vampir gibi hissettim kıskançlıktan! Artı kendimi filmin kahramanıyla özleştirerek seyretmekte ayrı bi zevkti benim için. Özellikle arkamda oturan ve yanındaki kıza kur yaparak, filmin başından beri hiç susmadan konuşan çocuğu dişlerdim ilk olarak herhalde! Belli, kızda konuşmak istemiyo, filmdeki Tom Cruise seyretmek istiyo, kırmadan ikaz ediyo ama. Odun yine bizim odun! Kendimi zor tuttum "olum sus iki dakka ya!" Anladık kızı bi an önce yemek istiyosun ama. Her şeyin bi dozu, yeri ve zamanı vardır. Sonra iki gün sonra kız terkeder; ühüee üveaa! diye zırlasın niye terketti durup dururken. Niye?! Kızı düşünmusan bizi düşün! Para vermişiz! filme konsantre olmaya çalışıyoruz! Dimi ya!! Adabı muaşeret kuralları denen bi olay var herhalde. Neymiş; sinemada sinema seyredilir efendim! Ama Tom'u da kutlarım bu arada. Seyretmeden önce kesin yine klasik tavırlarıyla kızları tavlar diye düşündüm ama yanılmışım. Harbi bi vampirdi. (Kutlarım) Hatta öyle ki; küçükken karate filmlerinden etkilenip de çıkışta karete kataları çizerek kahramanımıza özenmek gibi bi duyguya kapılıp; yine çıkışta kararan havanında etkisiyle bir vampir edasıyla koşturasım geldi. Issız ve derin birsokağa doğru...

DÜNYA'DAYIM. UZAKLARA, DOĞU TARAFLARINA BİR YOLCULUK YAPMIŞTIM... ZANGİ ZONG ÜLKESİNDE DOLAŞIRKEN...

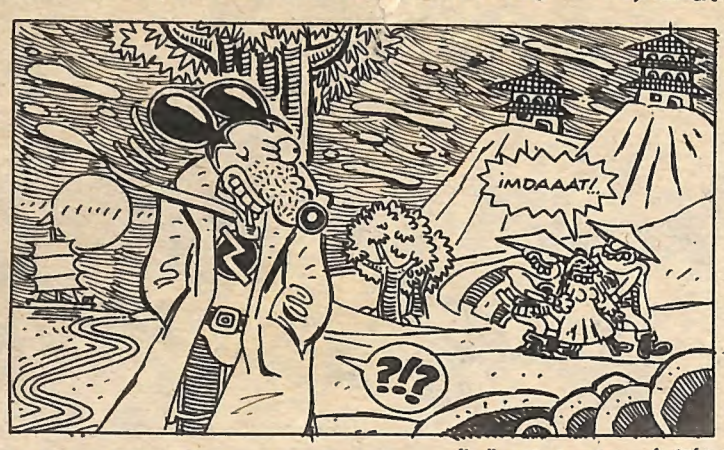

İKİ KUNG FU'CU GENÇ BİR KIZI KAÇIRMAK İSTİYORLARDI... BU GİBİ DURUMLAR BENİ KIZDIRIR...

DİKİLMİŞTİM İKİ HAYDUDUN KARŞISINA... DİKDİK BAKIYORLARDI BANA... LAFIMI TEKRARLADIM...

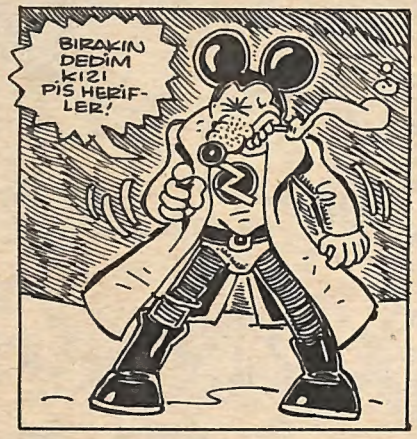

ÖKÜZ GİBİYDİLER İKİSİDE... HIZLA SALDIRMIŞLARDI BANA... HEMEN 'KATA' ÇİZİP GARDIMI ALDIM. AZ ÇOK UZAK DOĞU DÖĞÜŞ SANATLARINDAN ANLIYORDUM...

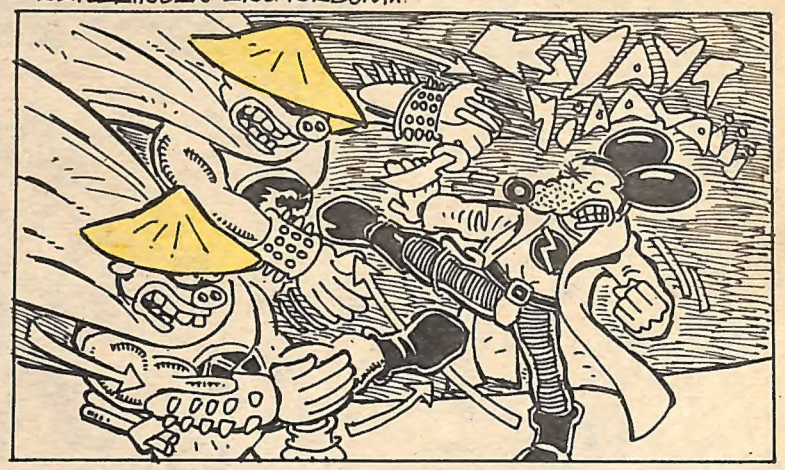

AMA... BALYOZ GİBİ BİR YUMRUKLA YERE YIĞILMIŞTIM. HERYER KARARMIŞTI BİRDEN...

BUNLAR HAYALET BÜYÜCÜ LAO-PEN'İN ADAMLARIYDI. BİZİ ONUN HUZURUNA ÇIKARMIŞLARDI BİR SÜRE SONRA...

LAO-PEN'İN BU BAKİRE KIZ'A ÇOK İHTİYACI VARDI...

LAO PEN (TÖRENLE) BAKİREYLE BİRLEŞİNCE ÖLÜMSÜZ OLACAK VE DÜNYAYI ELE GEÇİRECEKTİ...

AMA NE YAPABİLİRİM Kİ ÇİN-SUN? ELİMİZ KOLUMUZ BAĞLI... HEM DEMİR KAPILARI DA AŞAMAYIZ Kİ...

"HAYIR KOZMO... BİR ŞANSIMIZ VAR... SEN BORAZAN BEKARETİMİ, O BÜYÜYÜ UYGULAYAMAZLAR VE KENDİLERİ YOK OLUR, HER ŞEY TERSİNE DÖNÜNCE...,,

BİRLİKTE OLMUŞTUK ÇİN-SUN'LA. SABAH TÖREN İÇİN ONU ALIP GÖTÜRDÜLER.. SONRASI, ONUN ANLATTIĞINA GÖRE...:

LAO-PEN CİN-SUN'LA BİRLEŞMİŞTİ BÜYÜ TÖRENİNDEN SONRA... AMAA..

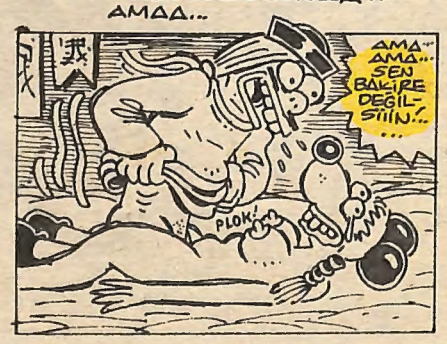

YOKLUYORUM!.. BÜYÜ TERSİNE DÖNÜYOR... BÜYORUUM... YOOO!

KISA SÜREDE HERŞEY YOK OLMUŞTU VE KURTULMUŞTUK... İFFETSİZLİK NEYDİ Kİ? GERÇEKTE...

METİN DEMİRHAN

BİTTİ...

ZALİM ŞEVKİ

AYOL ZALİM CİİM- ŞU BİZİM OĞLAN, ADI **ARANJE CEMİL** KENDİSİ 4 YILDIR ORTA İKİDEN BELGELİ, HİPPİLİĞE FİLAN ÖZENDİ, POP ÇOCUĞU OLDUĞUNU YANINA ALDA BARİM BİR MESLEK ÖRENSİN

YAZAN ÇİZEN ENGİN ERGÖNÜL TAŞ

HEV

SEN MERAK ETME FAHRİYE ABLA ARANJE CEMİL'İ BIRAK GİT ACELE ÇOK KIYAK BİR İŞ KAAT GELDİ AKLIMA..

BEN ŞİMDİK BAKKALA KADAR GİTÇEM, BİRAZDAN GELİRİM.

ÜÜFANAM BACAKLARA BAK

KEH KEH KEH SAMİ BAKKALCIIM MAHALLEYE BİR TURİZ GELDİ, BİR ŞEYLER ALICAKMIŞ, BİRAZDAN SANA GETİRİCEM O BİÇİM KERİZLİİCEEZ ALLAHIN GAVURUNU..

YÜZ LIRALIK MAL ALSA BİLEM BU HERİFTEN BİN DOLAR İSTE.. BU İNEKLERİ KAZIKLAMAK SEVAPTIR BİLLA-- EH ARTIK BİZİ DE GÖRÜRSÜN..

AY KEH KEH GÜNAH DİİLDİR DİMİ TÖBE TÖBE..

ARANJE CEMALCİİM, MİLLETE SENİ TURİZ DİYE YUTTURUCAAZ BEN ŞİMDİK ŞU KAATLARA BİN DOLAR RESMİ YAPICAAM SONRAM DA SEN BAKKALDAN BİR TOMAR MAL ALIP BU KAATLARI VERİCEEN. NE BİÇİM İŞLİCEK KERİZ...

BEN ZATİ BİRAZ İNGİLİZCE BİLİYORUM ŞEVKİ ABİ..

GETİRDİM İŞTE SAMİ ABİ, SUCUK SALAM FİLAN VER

YES, İT İS E BUUK, WHAT IS THİS

PIST..PIST SAMİ ABİ.. BİN DOLAR İSTE İNEKTEN

WHAT İS WİNDOW

LESSON ONE FIRST LESSON.. MY NAME IS-

KEH..KEH...KEH AY GÜLMEKTEN PATLICAAM... NASIL İŞLETTİK ENAYİYİ

WHAT İS THE YES WHERE?..

KEH..KEH ŞEN DE KIYAK ROL KESTİN HADİ PAYLAŞALIM ARTIK ŞU KAYINTILARI

WHAT İS?

NOOLUYOSUN LAN?.. BIRAK NUMARAYI İNEK...

HEY WHAT ARE YOU...THİS İS KİM OLMAK SİZ NE İSTEMEK

VAY HERGELE! LAN BİZE DE Mİ DÜMEN!

VERLAN ŞU SUCUKLARI

AY BU BİZİM MİLLET ADAM OLMAZ YALLAYİ

AA... ZAVALLI TURİZE SALDIRIYORLAR

İT..İŞ PENCİL BULUK İSON THE TEYBİL

AYOL TURİZE REZİL OLDUK BİLLA

TURİZ'E ELMA GETİRDİM BİRAZCIK

AYOL BENDE DOLMA GETİRDİM SEVABINA ZAVALLI TURİZ

SAHİBİ:MİLLİYET GAZETECİLİK A.Ş. ADINA KEMAL KINACI
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:EREN GÜVENER
ADRES:PROF.KAZIM İSMAİL GÜRKAN CAD.NO:10 34430 CAĞALOĞLU/İSTANBUL

MİZAH YÖNETMENİ:ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
TEL:526 21 77

24 ŞUBAT 1995